

ประโยค ป.ธ. ๕
แปล ไทยเป็นมคร
สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๖

๑. พระศาสดา ตรัสกะพระอานนทเถระว่า อานนท์ บ่ายวันนี้ จิตตคฤหบดี ห้อมล้อมด้วยอุบาสก ๕๐๐ คน จักมาไหว้เรา ฯ พระอานนท์กราบทูลถามว่า พระเจ้าข้า ก็ในกาลที่จิตตคฤหบดีนั้น ถวายบังคมพระองค์ ปาฏิหาริย์ไร ๆ จักมีหรือ ฯ พระศาสดาตรัสว่า จักมี อานนท์ ฯ พระอานนท์กราบทูลถามว่า ปาฏิหาริย์อะไร พระเจ้าข้า ฯ พระศาสดาตรัสว่า ในกาลที่จิตตคฤหบดีนั้นมาไหว้เรา ฝนลูกเห็บ แห่งดอกไม้ทิพย์ ๕ สี จักตกโดยถ่องแถวประมาณ เพียงเช่า ในบริเวณครอบคลุมประมาณ ๘ กิรีส โดยวิธีนับอย่างของหลวง ฯ ชาวเมือง ครั้นได้ฟังข่าวนั้นแล้ว คิดว่า ได้ข่าวว่า จิตตคฤหบดีผู้มีบุญมาก อย่างนั้น จักมาถวายบังคมพระศาสดาวันนี้ เขาว่า จักมีปาฏิหาริย์ขนาดนี้ แม้พวกเรา จักได้เห็นผู้มีบุญมากนั้น ดังนี้แล้ว ได้ถือเอาเครื่องบรรณาการไป ยืนอยู่ ๒ ข้างทาง ฯ ในกาลที่จิตตคฤหบดีมาใกล้วิหาร ภิกษุ ๕๐๐ รูปมาถึง ก่อนแล้ว ฯ จิตตคฤหบดี กล่าวกะพวกอุบาสิกว่า แม่ทั้งหลาย พวกท่านจง มาข้างหลัง ดังนี้แล้ว ตนเองห้อมล้อมด้วยอุบาสก ๕๐๐ คน ได้ไปสู่สำนักของ พระศาสดา ฯ ก็คนทั้งหลายที่ยืนก็ดี ที่นั่งก็ดี ในที่เฉพาะพระพักตร์ของ พระพุทธเจ้าทั้งหลาย ย่อมไม่มีอยู่ตรงนี้บ้าง ตรงโน้นบ้าง ย่อมยืนไม่ไหวติงเลยใน ๒ ข้างแห่งพุทธวิถิ ฯ จิตตคฤหบดี หยั่งลงสู่มหาพุทธวิถิแล้ว ฯ ที่อัน พระอริยสาวกผู้บรรลุลผล ๓ แลดูแลดูไป ห้วนไหวแล้ว ฯ มหาชนต่างแลดูด้วย คิดว่า เขาว่า คนนั้นคือจิตตคฤหบดี ฯ จิตตคฤหบดีนั้น เข้าเฝ้าพระศาสดา เข้าไปภายในพระพุทธรัชนี ๖ สี จับพระบาทพระศาสดา ที่ข้อพระบาททั้ง ๒ ถวายบังคมแล้ว ฯ ขณะนั้นเอง ฝนดอกไม้มีประการดังกล่าวมา ตกแล้ว ฯ สาธุการพันหนึ่งเป็นไปแล้ว ฯ

๒. คฤหบดีนั้น อยู่ในสำนักพระศาสดาเป็นเวลาหนึ่งเดือนแล ได้นิมนต์ภิกษุสงฆ์ทั้งหมด มีพระพุทธเจ้าเป็นประธาน ให้นั่งในวิหารนั้นและ ถวายทานใหญ่แล้ว ฯ ทำภิกษุทั้งหลายแม่ที่มากับตนไว้ภายในวิหารนั้นและ บำรุงแล้ว ฯ ไม่ต้องหยาบอะไร ๆ ในเกวียนของตน แม่แต่วันเดียว ฯ ได้ทำกิจ ทุกอย่าง ด้วยบรรณาการ อันเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายนำมาเท่านั้น ฯ จิตตคฤหบดีนั้น ถวายบังคมพระศาสดาแล้ว กราบทูลว่า พระเจ้าข้า ข้าพระองค์ มาด้วยตั้งใจว่า จักถวายทานแด่พระองค์ ได้พักอยู่ระหว่างทางเดือนหนึ่ง เดือนหนึ่งของข้าพระองค์ล่วงไปแล้วในที่นี้ ข้าพระองค์ ไม่ได้ที่จะถือเอา อะไร ๆ ที่ข้าพระองค์นำมาเลย ได้ถวายทาน สิ้นกาลเท่านี้ ด้วยบรรณาการที่ เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายนำมาเท่านั้น แม้ถ้าข้าพระองค์นั้น จักอยู่ในที่นี้เป็นปี ก็จักไม่ได้ที่จะถวายไทยธรรมของข้าพระองค์แน่แท้ ข้าพระองค์ปรารถนา จักถ่ายเกวียนแล้วไป ขอพระองค์จงโปรดให้บอกที่สำหรับเก็บแก่ข้าพระองค์เถิด ฯ พระศาสดา ตรัสกะพระอานนทเถระว่า อานนทฺ์ เธอจงให้จัดทำที่แห่ง หนึ่งให้ว่างแล้ว ให้แก่อุบาสก ฯ พระเถระ ได้กระทำอย่างนั้นแล้ว ฯ ได้ยินว่า พระศาสดา ทรงอนุญาติกับปิยภูมิแก่จิตตคฤหบดีแล้ว ฯ ฝ่ายอุบาสกกับคน ๓,๐๐๐ ซึ่งมาพร้อมกับตน เดินทางกลับด้วยเกวียนเปล่าแล้ว ฯ พวกเทวดา และมนุษย์ ลุกขึ้นแล้ว กล่าวว่ พระผู้เป็นเจ้า ท่านทำกิจคือการไปด้วยเกวียน ว่าง ดังนี้แล้ว ก็บรรจุเกวียนให้เต็มด้วยแก้ว ๗ ประการ ฯ คฤหบดีนั้น บำรุงมหาชนด้วยบรรณาการที่เทวดาและมนุษย์นำมาเพื่อตน ได้ไปแล้ว ฯ

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๕
แปล ไทยเป็นมคธ

๑. สตุธา อานนทศเถรี อาห อานนท อชช วฑฒมานกัจฉายาย
 จิตฺโต คหปติ ปญฺจหิ อุปาสกสเทหิ ปริวฺโต อคนฺตฺวา มํ วนฺทิสฺสตีติ ฯ
 กิ ปน ภนฺเต ตสฺส ตุมหากํ วนฺทนกาล ภิณฺจิ ปาฎิหาริยํ ภวิสฺสตีติ ฯ
 ภวิสฺสตี อานนฺทาทิ ฯ กิ ภนฺเตติ ฯ ตสฺส อคนฺตฺวา มํ วนฺทนกาล
 ราชมาเนน อฏฺฐกริสมตฺเต ปเทเส ชนฺนุมตฺเตน โอธินา ปญฺจวณฺณานํ
 ทิพฺพปุปฺพานํ ฆนฺวสฺสํ วสฺสิสฺสตีติ ฯ ตํ กถํ สุตฺวา นกรวาสิโน เอวํ
 มหาปฺญฺโย กิร จิตฺโต นาม คหปติ อคนฺตฺวา อชช สตุถารํ วนฺทิสฺสตี
 เอวรूपิ กิร ปาฎิหาริยํ ภวิสฺสตี มยฺมปิ ตํ มหาปฺญฺยํ ทฏฺฐํ ลภิสฺสามาติ
 ปณฺณาการํ อาทาย มคฺคตฺส อุโภสุ ปสฺเสสุ อฏฺฐํสุ ฯ วิหารสมิปี
 อาคตฺกาล ปรฺยจ ภิภฺชฺสตานิ ปจฺมํ อากมฺิสฺสุ ฯ จิตฺโต คหปติ อมฺมา
 ตุมฺเห ปจฺจโต อากจฺฉาติ อุปาสิกาโย วตฺวา สยํ ปญฺจหิ อุปาสกสเทหิ
 ปริวฺโต สตุถุ สนฺติกํ อคมาสิ ฯ พุทฺธานํ สมมุขฏฺฐาเน ปน จิตฺตา วา
 นิสินฺนา วา น อิตฺโต เอโต วา โหนฺติ พุทฺธวิธิยา ทฺวิสฺส ปสฺเสสุ
 นิจฺฉลา ว ติฏฺฐนฺติ ฯ จิตฺโต คหปติ มหนฺตํ พุทฺธวิธิํ โอกมฺิ ฯ ติณฺ
 ฬทานิ ปตฺเตน อริยสาวเกน โอโลกิตฺโตโลกิตฺฐานํ กมฺปิ ฯ เอโส กิร
 จิตฺโต คหปตีติ มหาชน โอลเกสิ ฯ โส สตุถารํ อุปสงฺกมิตฺวา ฉพฺพณฺณานํ
 พุทฺธรํสินฺนํ อนฺโต ปวิสิตฺวา ทฺวิสฺส โคปฺผเกสุ สตุถุ ปาเท คเหตุวา
 วนฺทิ ฯ ตํขณฺณเณว วุตฺตปฺปการํ ปุปฺฟวสฺสํ วสฺสิ ฯ สาธุการสฺสสถานิ
 ปวตฺตีสุ ฯ

๒. โส เอกมาลี สตถุ สนฺติเก วสมานโน สกถํ พุทฺธปฺปมูขํ
 ภิกขุสงฺฆํ วิหารเรเว นิสีทาเปตฺวา มหาทานํ อทาสี ๗ อตฺตนา สทฺธิ
 อากเตปี อนฺโตวิหารเรเว กตฺวา ปฏฺิษคฺคิ ๗ เอกทิวสํปี อตฺตโน สกณฺเฐสุ
 กิณฺจิ คเหตุพฺพํ นาโหสิ ๗ เทวมนุสฺเสหิ อภตฺตปณฺณาการเนว สพฺพกิจฺจานิ
 อทาสี ๗ โส สตถารํ วนฺทิตฺวา อห ภนฺเต อหํ ตุมหากํ ทานํ
 ทสฺสามิตฺติ อากจฺจนฺโต มาลี อนฺตรามคฺเค อโหสิ อึช เม มาโส วิตฺติวตฺโต
 มยา อภตฺถ กิณฺจิ คเหตุํ น ลภามิ เอตฺตํ กาลํ เทวมนุสฺเสหิ
 อภตฺตปณฺณาการเนว ทานํ อทาสี โสหํ สเจปี อึช สํวจฺจํ วสิสฺสามิ
 เนว มม เทยฺยธมฺมํ ทาตุํ ลภิสฺสามิ สกณฺฺยานิ โอตฺตเรตฺวา คนฺตุํ อิจฺฉามิ
 ปฏฺิสามนฺนุจฺฉานํ เม อโรจาเปถาติ ๗ สตฺถา อานนฺทเถรํ อห อานนฺท
 อุปาสกสฺส เอกํ ปเทสํ ตฺวจฺฉํ การเตวาทฺ เทหิตฺติ ๗ เถโร ตถา อทาสี ๗
 กปฺปิยญฺมิ กิร จิตฺตสฺส คหปฺติโน อนฺนุถวาทา ๗ อุปาสโกปี อตฺตนา สทฺธิ
 อากเตหิ ตีหิ ชนสฺหสฺเสหิ สทฺธิ ตฺวจฺฉสกณฺเฐหิ ปฺน มคฺคํ ปฏฺิปชฺชิ ๗
 เทวมนุสฺสา อุจฺจาย อยฺย ตยา ตฺวจฺฉสกณฺเฐหิ คมนกมฺมํ กตฺนฺติ สตฺตหิ
 รตเนหิ สกณฺฺยานิ ปุริยิสฺสุ ๗ โส อตฺตโน อภตฺตปณฺณาการเหหิ มหาชนํ
 ปฏฺิษคฺคนฺโต อคมาลี ๗
